

**Договір
між Україною та Республікою Сенегал
про видачу правопорушників**

Україна та Республіка Сенегал, далі – "Сторони";

бажаючи й надалі сприяти захисту основних прав та свобод людини, а також забезпечувати верховенство права на національному та міжнародному рівнях;

розуміючи необхідність дотримання прав кожної особи під час кримінального переслідування, що випливають з міжнародних інструментів прав людини;

з метою зміцнення дружніх стосунків між двома державами;

в цілях укріплення співробітництва обох держав в галузі прав боротьби із злочинністю в усіх формах;

будучи переконаними у тому, що укладення двосторонніх та багатосторонніх договорів про видачу правопорушників буде у значній мірі сприяти розвитку більш ефективного міжнародного співробітництва у боротьбі із злочинністю;

в цілях встановлення співробітництва у справах, що пов'язані із видачею правопорушників між двома державами;

домовились про наступне:

**Стаття 1
Обов'язок видачі**

Сторони зобов'язуються відповідно до положень цього Договору, видавати одна одній будь-яку особу, яка переслідується компетентними органами запитуючої Сторони за вчинення правопорушення або яка розшукується зазначеними органами з метою виконання вироку.

Стаття 2

Правопорушення, що тягнуть видачу

1. Для цілей цього Договору під „правопорушеннями, що тягнуть видачу” розуміються правопорушення, які згідно з законодавством обох Сторін, караються позбавленням волі на строк не менше одного (1) року або більш суворим покаранням. Якщо запит про видачу стосується особи, яка вже засуджена за скоєння такого злочину і розшукується для виконання покарання у виді позбавлення волі, видача дозволяється лише якщо особі призначено покарання на строк не менше чотирьох (4) місяців або більш суворе покарання або якщо до завершення строку відбуття покарання залишається не менше чотирьох (4) місяців.

2. Для цілей цієї статті не має значення неоднакова кваліфікація відповідного діяння або його належність до різних категорій правопорушень згідно із законодавствами Сторін.

3. Якщо запит про видачу стосується двох і більше окремих правопорушень з яких деякі не відповідають умовам видачі особи, передбаченим в пункті 1 цієї статті, запитувана Сторона може погодитись на видачу, якщо особа, якої стосується видача, вчинила принаймні одне з правопорушень, що тягнуть видачу.

4. У випадках запиту про видачу за правопорушення, пов'язані з податками, зборами, митом та валютою, у видачі не може бути відмовлено на тій підставі, що законодавством запитуваної Сторони не передбачені такі самі податки, збори або митні чи валютні правила, як у запитуючій Стороні.

Стаття 3

Відмова у видачі власних громадян

1. Сторони не здійснюють видачу осіб, що є їх громадянами.

2. Відмовляючи у задоволенні запиту про видачу особи на підставі громадянства, запитувана Сторона бере на себе зобов'язання на підставі внутрішнього законодавства здійснювати кримінальне переслідування такої особи, якщо вона скоїла правопорушення, яке визнається злочином в обох Сторонах. У такому випадку запитуюча Сторона надсилає запит про кримінальне переслідування разом з матеріалами справи, документами та доказами, наявними в її розпорядженні.

3. Запитуючій Стороні повідомляють про результати розгляду її запиту.

Стаття 4

Відмова у видачі особи

1. Видача особи не здійснюється за будь-якої з наступних підстав:

а) якщо у запитуваній Стороні чи в третій державі стосовно діянь, за які вимагається видача особи, було прийнято остаточне рішення;

б) якщо кримінальне переслідування або виконання вироку не можуть бути здійснені у зв'язку із закінченням строків давності відповідно до законодавства однієї із Сторін;

с) якщо оголошено амністію у запитуваній або запитуючій Стороні;

д) якщо правопорушення, у зв'язку з яким запитується видача, є політичним правопорушенням. Однак не вважається політичним правопорушенням тероризм, як його визначено в чинних для обох Сторін міжнародних договорах;

е) якщо правопорушення, за вчинення якого вимагається видача, полягає виключно у порушенні військового права;

ф) якщо запитувана Сторона має суттєві підстави вважати, що запит був зроблений з метою переслідування або покарання особи на підставі її раси, релігії, національної приналежності чи існує ризик порушення інших основоположних прав людини, які захищені міжнародними договорами про права людини.

2. Запитувана Сторона може відмовити у видачі відповідної особи за правопорушення, яке за її законодавством вважається вчиненим повністю або частково на її території.

Якщо правопорушення, за яке вимагається видача, було вчинене за межами території запитуючої Сторони, у видачі може бути відмовлено, тільки якщо законодавство запитуваної Сторони не передбачає переслідування за таку саму категорію правопорушень у випадку їх вчинення за межами території останньої Сторони або не передбачає видачі за правопорушення, у зв'язку з яким вимагається видача.

Стаття 5

Смертна кара

Якщо правопорушення, за яке вимагається видача, карається смертною карою за законодавством запитуючої Сторони і якщо законодавство запитуваної Сторони не передбачає смертної кари за таке саме правопорушення, у видачі особи може бути відмовлено, якщо запитуюча Сторона не надасть запитуваній Стороні гарантій, що вважатимуться достатніми запитуваною Стороною про те, що смертний вирок не буде звернуто до виконання.

Стаття 6

Запит про видачу та необхідні документи

1. Запит про видачу складається у письмовій формі і надсилається центральними органами Сторін, зазначеними у статті 19 цього Договору, через дипломатичні канали.

2. До запиту про видачу додаються:

а) у всіх випадках:

- якомога більш чіткий опис особи, видача якої запитується, разом з будь-якою іншою інформацією, яка б допомогла встановити особистість, громадянство та можливе місце її перебування;

- опис фактичних обставин вчиненого діяння, його юридична кваліфікація та посилання на відповідний закон;

- текст положень законодавства, яким визначено покарання за правопорушення, у зв'язку з яким запитується видача особи;

б) на додаток до вимог, зазначених у пункті "а" цієї статті, до запиту про видачу особи для здійснення кримінального переслідування додаються:

- оригінал або засвідчена копія ордера на арешт, або будь-якого іншого акта, що має таку саму силу, виданого відповідно до процедури, визначеної законодавством запитуючої Сторони;

- копію обвинувального акта;

с) на додаток до вимог, зазначених у пункті "а" цієї статті, до запиту про видачу особи, яку вже було засуджено, додаються:

- оригінал або засвідчена копія судового рішення про визнання особи винною та інформація про призначене покарання разом інформацією про строк покарання, який вже відбуто;

- у випадку засудження особи *in absentia*, інформація про обставини, у зв'язку з якими особа була відсутньою під час судового розгляду, та інформація про надання їй прав на оскарження рішення і вся детальна інформація щодо форми такого оскарження або перегляду.

Стаття 7

Додаткова інформація

1. Якщо запитувана Сторона вважає, що інформація, надана на підтвердження запиту про видачу, є недостатньо повною згідно з її законодавством стосовно видачі правопорушників, ця Сторона може зажадати додаткову інформацію протягом розумного часу, який вона визначить.

2. Якщо особа, видача якої запитується, знаходиться під арештом та додаткова інформація є недостатньо повною або не надійшла у визначений строк, така особа може бути звільнена з-під варти. У такому разі звільнення не перешкоджає запитуючій Стороні надіслати новий запит про видачу.

3. Якщо особа, видача якої запитується, була звільнена з-під варти відповідно до пункту 2 цієї статті, запитувана Сторона якомога швидше інформує про це запитуючу Сторону.

Стаття 8

Дійсність документів

1. Документи, які відповідно до статті 6 цього Договору супроводжують запит про видачу, приймаються на території запитуваної Сторони, якщо вони засвідчені належним чином.

2. Документ вважається засвідченим належним чином для цілей цього Договору, якщо він підписаний або засвідчений суддею або компетентною посадовою особою запитуючої Сторони.

Стаття 9

Тимчасовий арешт

1. У термінових випадках, на запит компетентних органів запитуючої Сторони, компетентні органи запитуваної Сторони можуть застосовувати тимчасовий арешт особи до отримання запиту про її видачу та документів, зазначених у статті 6 цього Договору.

2. Запит про тимчасовий арешт направляється через Міжнародну організацію кримінальної поліції (Інтерпол), або поштою, телеграфом або у будь-який інший спосіб, який дозволяє мати письмове відображення.

3. У запиті зазначається про наявність одного з документів, зазначених у статті 6 цього Договору, та намір надіслати запит про видачу у строки, встановлені у пункті 5 цієї статті. У запиті також зазначається, за яке правопорушення запитується видача, короткий виклад фактів вчиненого правопорушення, місце та час його скоєння, а також якомога точніший опис зовнішності особи, видача якої запитується.

4. Запитуюча Сторона повинна бути без зволікань проінформована про заходи, вжиті у зв'язку з її запитом.

5. Тимчасовий арешт припиняється, якщо запитувана Сторона не отримає документів, зазначених у статті 6 цього Договору, протягом 45 днів після дати тимчасового арешту.

6. Таке звільнення не перешкоджає повторному арешту і видачі особи у разі отримання у подальшому запитуваною Стороною запиту про її видачу і підтвердних документів.

Стаття 10

Спрощена видача

1. Запитувана Сторона, якщо це дозволено її законодавством, може здійснити спрощену видачу, за умови чітко висловленої згоди особи, видача якої запитується, бути виданою.

2. Після надання особою згоди на видачу запитуюча Сторона звільняється від формальностей, передбачених статтею 6 цього Договору.

Стаття 11

Одночасні запити

Якщо видача особи запитується одночасно декількома Державами за одне й теж діяння або за різні діяння, запитувана Сторона приймає рішення за запитом про видачу з урахуванням усіх відповідних обставин і, зокрема, існування відповідного міжнародного договору, можливості у подальшому видачі між запитуючими Державами, дати надходження запитів, тяжкості діянь та місця їх вчинення.

Стаття 12

Арешт та передача майна і предметів

1. Якщо запит про видачу задоволено, запитувана Сторона відповідно до її законодавства вилучає і передає запитуючій Стороні, за її запитом, будь-яке майно та предмети, отримані внаслідок відповідного правопорушення, або ті, які можуть бути необхідні як доказ у справі.

2. Зазначене майно і предмети можуть бути передані навіть якщо видача не може бути виконана внаслідок втечі або смерті особи, видача якої запитується.

3. Будь-які права третіх сторін, які добросовісно набули права на зазначені майно і предмети, зберігаються. У випадках існування таких прав, майно і предмети за рахунок запитуючої Сторони повертаються в запитувану Сторону якнайскоріше після завершення розгляду справи в запитуючій Стороні.

Стаття 13

Відстрочена або тимчасова видача

1. Запитувана Сторона може відстрочити видачу особи, видача якої вимагається, з метою здійснення кримінального переслідування щодо неї або відбуття нею покарання в запитуваній Стороні за інше діяння, ніж те правопорушення, у зв'язку з яким запитується видача. У такому випадку, запитувана Сторона інформує про це запитуючу Сторону.

2. Положення пункту 1 цієї статті не перешкоджає, щоб особа була тимчасово видана запитуючій Стороні на взаємно узгоджений Сторонами строк, необхідний для провадження у справі. До закінчення вказаного строку особа має бути повернута до запитуваної Сторони, якщо тільки строк тимчасової видачі не був продовжений за обґрунтованим клопотанням запитуючої Сторони.

Стаття 14

Спеціальне правило

Особа, яка була видана відповідно до положень цього Договору, не може затримуватися, переслідуватися, бути віддана до суду, засуджена, покарана або іншим чином обмежено її свободу на території запитуючої Сторони за правопорушення, скоєне до її видачі, інше ніж те, у зв'язку з яким її видача запитана, окрім наступних випадків:

а) якщо видана особа, маючи можливість залишити територію запитуючої Сторони, не зробила цього протягом тридцяти (30) днів після її остаточного звільнення, або добровільно повернулася до тієї Сторони після її залишення;

б) якщо Сторона, яка її видала, на це згодна. Запит про надання згоди надсилається разом із документами, зазначеними у статті 6 цього Договору, та протоколом будь-якої заяви, зробленої виданою особою у зв'язку з відповідним правопорушенням. Згода надається, якщо правопорушення, у зв'язку з яким вона запитується, є таким, що тягне видачу відповідно до положень цього Договору;

с) якщо кваліфікація правопорушення, у зв'язку з яким пред'являється обвинувачення, змінюється у ході розгляду справи, видана особа може переслідуватися або засуджуватися, тільки коли кваліфікуючі ознаки нового складу злочину свідчать про те, що цей злочин є таким, що тягне видачу.

Стаття 15

Рішення та передача особи

1. Запитувана Сторона якомога швидше інформує запитуючу Сторону про своє рішення за запитом про видачу.

2. Будь-яка відмова у задоволенні запиту про видачу повна або часткова, має бути мотивованою і повідомляється запитуючій Стороні.

3. Якщо видача дозволяється, Сторони домовляються про дату та місце видачі особи. Запитувана Сторона надає запитуючій Стороні інформацію про тривалість строку, впродовж якого відповідна особа утримувалась під вартою з метою її передачі.

4. За винятком положень пункту 5 цієї статті, якщо відповідна особа не була прийнята у визначений день, вона може бути звільнена через 15 днів і у будь-якому випадку звільняється через 30 днів. Запитувана Сторона може відмовити у її видачі за те саме діяння.

5. Якщо Сторона з незалежних від неї обставин не може передати або прийняти особу, яка підлягає видачі, вона повідомляє про це іншу Сторону. Сторони домовляються про нову дату передачі особи і застосовують положення пункту 4 цієї статті.

6. Запитуюча Сторона інформує запитувану Сторону про результати кримінального переслідування щодо виданої особи. Запитуюча Сторона також надсилає запитуваній Стороні на її прохання копію судового рішення, що набрало законної сили.

Стаття 16

Видача третій державі

Сторона, якій була видана особа, не видає цю особу третій Державі без згоди Сторони, яка її видала, окрім випадків передбачених пунктом "а" статті 14 цього Договору. Запитувана Сторона може вимагати надання інформації, зазначеної у статті 6 цього Договору.

Стаття 17

Транзит

1. Транзитне перевезення через територію однієї із Сторін особи, яка підлягає видачі іншій Стороні з третьої Держави, дозволяється на підставі надісланого через дипломатичні канали запиту, до якого додаються необхідні документи на підтвердження того, що правопорушення тягне видачу відповідно до положень цього Договору.

2. Якщо транзитне перевезення здійснюється повітряним транспортом, застосовуються наступні правила:

а) якщо посадка не передбачена, запитуюча Сторона повідомляє Сторону, над територією якої проходить повітряний шлях, і підтверджує існування необхідних документів, передбачених статтею 6 цього Договору. У разі незапланованої посадки таке повідомлення має силу запиту про арешт, передбаченого статтею 9 цього Договору. У такому разі запитуюча Сторона надсилає запит про дозвіл на транзитне перевезення згідно з умовами, передбаченими пунктом 1 цієї статті;

б) якщо згідно з маршрутом транзиту передбачається посадка, запитуюча Сторона надсилає запит про дозвіл на транзитне перевезення.

3. У разі надання дозволу на транзитне перевезення компетентні органи Сторін узгоджують спосіб, маршрут та інші умови такого перевезення.

Стаття 18

Витрати, пов'язані з видачею

1. Запитувана Сторона покриває витрати, які виникли у зв'язку із запитом про видачу, та витрати, спричинені триманням під вартою розшукуваної особи на її території.

2. Витрати на транспортування особи, яка підлягає видачі, та на її транзитне перевезення через територію запитуваної Сторони покриває запитуюча Сторона.

Стаття 19

Центральні органи

1. Центральні органи визначаються Сторонами:

а) в Україні центральними органами є Генеральна прокуратура (щодо запитів органів досудового слідства) та Міністерство юстиції (щодо запитів судів);

б) в Республіці Сенегал центральним органом є Міністерство юстиції.

2. Кожна Сторона інформує іншу про будь-які зміни стосовно своїх центральних органів.

Стаття 20

Обмін інформацією

Центральні органи Сторін на прохання надають один одному інформацію стосовно внутрішнього законодавства про видачу.

Стаття 21

Мова

Запит про видачу та документи, що до нього додаються, складаються мовою запитуючої Сторони та супроводжуються перекладом на мову запитуваної Сторони або на французьку мову.

Стаття 22

Врегулювання розбіжностей

Всі розбіжності стосовно застосування або тлумачення цього Договору вирішуються шляхом консультацій між Сторонами.

Стаття 23

Набрання чинності Договором

1. Цей Договір підлягає ратифікації відповідно до чинного законодавства кожної зі Сторін.

2. Цей Договір набирає чинності через тридцять (30) днів після обміну ратифікаційними грамотами.

3. Запити, направлені відповідно до цього Договору, можуть стосуватися також діянь, вчинених до набрання ним чинності.

Стаття 24
Внесення змін та припинення дії Договору

1. Сторони можуть погодитися внести зміни до цього Договору, які набирають чинності у порядку, визначеному у статті 23 цього Договору.

2. Цей Договір залишається чинним на невизначений строк. Однак, будь-яка зі Сторін може його денонсувати у будь-який час. Дія Договору припиняється через шість місяців від дати письмового повідомлення іншій Стороні.

На підтвердження чого ті, що підписалися, належним чином на це уповноважені, підписали цей Договір.

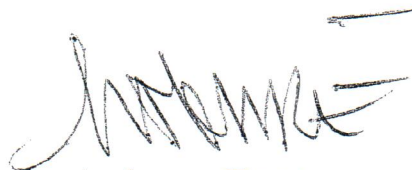
Вчинено у м. Дакар „17” червня 2013 року у двох примірниках, кожний українською та французькою мовами, при цьому обидва тексти є автентичними.

За Україну

**Олександр Лавринович,
Міністр юстиції**

За Республіку Сенегал

**Аміната Туре,
Міністр юстиції**

**CONVENTION
RELATIVE A L'EXTRADITION
ENTRE L'UKRAINE ET LA REPUBLIQUE DU SENEGAL**

L'Ukraine et la République du Sénégal, ci-après dénommées « les Parties »,
Désireuses de poursuivre la promotion des libertés fondamentales et des
Droits de l'Homme ainsi que de garantir la primauté du droit au plan national et
au plan international ;

Soucieuses de respecter les droits conférés à toute personne poursuivie tels
qu'ils sont définis par les Instruments internationaux des droits de l'Homme ;

Désireuses de renforcer les relations d'amitié existant entre les deux
Etats ;

Animées du désir de conforter le domaine de coopération entre elles pour
la lutte contre la criminalité sous toutes ses formes ;

Convaincues que l'établissement d'accords bilatéraux et multilatéraux en
matière d'extradition contribuera au développement d'une coopération
internationale plus efficace dans le domaine de la lutte contre la criminalité ;

Désireuses d'établir une coopération entre les deux Etats en matière
d'extradition.

Sont convenues de ce qui suit:

*Article 1
Obligation d'extrader*

Les Parties s'engagent à livrer réciproquement, conformément aux
dispositions de la présente Convention, les personnes qui sont poursuivies pour
une infraction ou recherchées aux fins de l'exécution d'une peine par les
autorités compétentes de la Partie requérante.

*Article 2
Infractions donnant lieu à extradition*

1. Aux fins de la présente Convention, donnent lieu à extradition, les
infractions punies par les lois des deux Parties d'une peine privative de liberté
d'au moins une (01) année ou d'une peine plus sévère. Si la demande
d'extradition vise une personne reconnue coupable d'une telle infraction,
recherchée pour l'exécution d'une peine privative de liberté, l'extradition n'est
accordée que si une peine de quatre (04) mois au moins ou une peine plus sévère
a été prononcée ou si la peine restant à purger est d'au moins quatre (04) mois.

2. Aux fins du présent article ces dispositions s'appliquent même si les
législations des Parties ne classent pas les faits dans la même catégorie
d'infractions où ne leur donnent pas une qualification identique.

3. Si la demande d'extradition vise deux ou plusieurs infractions
différentes mais dont certaines ne remplissent pas les conditions d'extradition
prévues au paragraphe 1 ci-dessus, la Partie requise aura la faculté d'accorder

l'extradition, à condition que la personne faisant l'objet de l'extradition ait commis au moins une infraction donnant lieu à extradition.

4. Dans le cas d'une demande d'extradition pour des infractions en matière de taxes, d'impôts, de douanes et de changes, l'extradition ne peut être refusée au motif que la loi de la Partie requise ne prévoit pas les mêmes taxes, impôts ou les mêmes règlements de douanes et de change dans la Partie requérante.

Article 3 *Refus d'extradition des nationaux*

1. Les Parties n'extradent pas leurs propres nationaux.

2. Si la demande d'extradition d'une personne est refusée au motif de sa nationalité, la Partie requise s'engage conformément à son droit interne, à faire poursuivre ladite personne ayant commis une infraction considérée par les deux Parties comme crime ou délit. Dans ce cas, la Partie requérante lui adressera une demande de poursuite accompagnée des dossiers, documents et preuves y afférents en sa possession.

3. La Partie requérante sera informée de la suite donnée à sa demande.

Article 4 *Refus d'extradition*

1. L'extradition est refusée pour les motifs suivants :

a) lorsqu'un jugement définitif a été prononcé dans la Partie requise ou dans l'Etat tiers pour les faits à raison desquels l'extradition est demandée;

b) lorsque l'action publique ou la peine est prescrite selon la législation de l'une des Parties ;

c) lorsqu'une amnistie a été accordée dans la Partie requise ou dans la Partie requérante;

d) lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est considérée comme une infraction politique. Toutefois, les infractions terroristes ne sont pas considérées comme infractions politiques telles que définies par les Instruments internationaux auxquels les deux Parties ont souscrit ;

e) lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est exclusivement militaire ;

f) si la Partie requise a de sérieux motifs de croire que la demande a été présentée en vue de poursuivre ou de punir la personne réclamée en raison de sa race, de sa religion, de sa nationalité ou s'il existe un risque de violations d'autres droits fondamentaux protégés par les Instruments internationaux relatifs aux droits de l'Homme.

2. La Partie requise pourra refuser d'extrader la personne réclamée à raison d'une infraction qui, selon sa législation, a été commise en tout ou en partie sur son territoire.

Lorsque l'infraction motivant la demande d'extradition aura été commise hors du territoire de la Partie requérante, l'extradition ne pourra être refusée que si la législation de la Partie requise n'autorise pas la poursuite d'une infraction du même genre commise hors de son territoire ou n'autorise pas l'extradition pour l'infraction faisant l'objet de la demande.

Article 5 *Peine capitale*

Lorsque l'infraction à raison de laquelle l'extradition est demandée est punie de la peine de mort par la législation de la Partie requérante et lorsque la peine de mort n'est pas prévue par la législation de la Partie requise pour une telle infraction, l'extradition pourra être refusée à moins que la Partie requérante ne donne des assurances, jugées suffisantes par la Partie requise, que la peine de mort ne sera pas exécutée.

Article 6 *Demande d'extradition et pièces requises*

1. La demande d'extradition doit être formulée par écrit et adressée par les autorités centrales des Parties visées à l'article 19 de la présente Convention par voie diplomatique.

2. La demande d'extradition sera accompagnée:

a) dans tous les cas :

- du signalement aussi précis que possible de la personne réclamée et de toutes autres informations de nature à déterminer son identité, sa nationalité et permettre si possible sa localisation ;

- d'un exposé des faits, de leur qualification légale et de la référence aux dispositions légales applicables ;

- du texte des dispositions légales prévoyant la peine pour l'infraction à raison de laquelle l'extradition est demandée ;

b) si la personne est poursuivie, la demande d'extradition est accompagnée outre les pièces prévues au paragraphe (a) du présent article par :

- l'original ou une copie certifiée conforme du mandat d'arrêt ou de tout acte ayant la même force délivrée dans les formes prescrites par la loi de la Partie requérante ;

- une copie de l'acte d'accusation;

c) outre les pièces prévues au paragraphe (a) du présent article une demande d'extradition relative à une personne qui a été déjà condamnée doit être accompagnée :

- de l'original ou une copie certifiée conforme de la décision de condamnation et les informations sur la peine prononcée et la période d'emprisonnement déjà purgée par rapport à la peine ;

- des informations sur les circonstances dans lesquelles la personne n'a pas été présente au procès en cas de condamnation de la personne par contumace et

les informations concernant le droit de recours ainsi que tous les détails sur la forme dudit recours ou procès.

Article 7

Complément d'informations

1. Si la Partie requise estime que les informations communiquées à l'appui d'une demande d'extradition ne sont pas suffisantes au regard de sa législation en matière d'extradition, elle peut demander un complément d'informations dans un délai qu'elle spécifie raisonnablement.

2. Si la personne réclamée se trouve en détention et si le complément d'informations fourni est insuffisant ou n'est pas reçu dans le délai spécifié, elle pourra être mise en liberté. Cette circonstance n'empêche pas la Partie requérante de présenter une nouvelle demande d'extradition.

3. Lorsque la personne réclamée est mise en liberté conformément au paragraphe 2 du présent article, la Partie requise doit en aviser la Partie requérante dès que possible.

Article 8

Authentification de pièces

1. Les pièces présentées à l'appui d'une demande d'extradition, conformément à l'article 6 de la présente Convention, seront déclarées recevables par la Partie requise si elles sont dûment authentifiées.

2. Un document est dûment authentifié aux fins de la présente Convention s'il apparaît qu'il est signé ou certifié par un magistrat ou un fonctionnaire habilité de la Partie requérante.

Article 9

Arrestation provisoire

1. En cas d'urgence, et sur demande des autorités compétentes de la Partie requérante, il sera procédé à l'arrestation provisoire de la personne réclamée par les autorités compétentes de la Partie requise en attendant la transmission de la demande d'extradition et des documents mentionnés à l'article 6 de la présente Convention.

2. La demande d'arrestation provisoire sera transmise soit par voie de l'organisation internationale de la police criminelle (Interpol), soit par voie postale ou télégraphique ou par tout autre moyen laissant une trace écrite.

3. La demande devra mentionner l'existence d'une des pièces prévues à l'article 6 de la présente Convention, en faisant part de l'intention d'envoyer une demande d'extradition dans les délais fixés au paragraphe 5 du présent article. Elle doit indiquer en outre, l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée, un exposé succinct des faits, le lieu et le temps où elle a été commise ainsi que le signalement aussi précis que possible de la personne réclamée.

4. La Partie requérante est informée sans délai de la suite réservée à sa demande.

5. Il est mis fin à l'arrestation provisoire si, dans un délai de quarante-cinq (45) jours après l'arrestation provisoire, la Partie requise n'a pas été saisie des documents mentionnés à l'article 6 de la présente Convention.

6. La mise en liberté ne s'oppose pas à une nouvelle arrestation et à l'extradition si la demande d'extradition et les pièces à l'appui sont reçues ultérieurement par la Partie requise.

Article 10

Procédure d'extradition simplifiée

1. Dans le cas où sa législation l'y autorise, la Partie requise pourra accorder l'extradition simplifiée, à condition que la personne réclamée consente expressément d'être extradée.

2. Après que la personne ait consenti à être extradée, la Partie requérante est dispensée des formalités requises prévues à l'article 6 ci-dessus.

Article 11

Pluralité de demandes

Si l'extradition est demandée concurremment par plusieurs Etats, soit pour les mêmes faits, soit pour des faits différents, la Partie requise statue sur les demandes d'extradition en tenant compte de toutes les circonstances et en particulier de l'existence d'une convention internationale pertinente, de la possibilité d'une extradition ultérieure entre les Etats requérants, de la date d'arrivée des demandes, de la gravité des faits et du lieu où ils ont été commis.

Articles 12

Saisie et remise des biens et objets

1. Quand il est donné suite à l'extradition, tous les biens et objets provenant de l'infraction ou pouvant servir de pièces à conviction, seront sur la demande de la Partie requérante saisis et remis à cette Partie conformément à la législation de la Partie requise.

2. Cette remise pourra être effectuée même si l'extradition ne peut s'accomplir par suite de l'évasion ou de la mort de la personne réclamée.

3. Sont, toutefois, réservés les droits acquis des tiers de bonne foi sur lesdits biens et objets. Si de tels droits existent, les biens et objets devront être restitués à la Partie requise le plus tôt possible aux frais de la Partie requérante à la fin des poursuites exercées dans cette Partie.

Article 13

Remise ajournée ou provisoire

1. La Partie requise peut ajourner l'extradition de la personne réclamée afin de la poursuivre ou de lui faire purger une peine à raison d'un fait autre que l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée. Dans ce cas, la Partie requise en informe la Partie requérante.

2. Les dispositions du paragraphe 1er du présent article n'empêchent pas que la personne réclamée soit provisoirement remise à la Partie requérante pour un délai nécessaire à l'examen de l'affaire, convenu entre les deux Parties. Avant la fin du délai convenu, la personne doit être renvoyée à la Partie requise sauf si le délai de la remise provisoire n'a pas été prorogé sur demande motivée de la Partie requérante.

Article 14

Règle de la spécialité

La personne qui a été extradée, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne peut être ni détenue, ni poursuivie, ni jugée, ni condamnée, ni punie, ni soumise à aucune restriction de sa liberté sur le territoire de la Partie requérante pour une infraction quelconque antérieure à la remise, autre que celle ayant motivé l'extradition sauf dans les cas suivants :

a) lorsque, ayant eu la liberté de le faire, la personne extradée n'aura pas quitté, dans les trente (30) jours qui suivent son élargissement définitif, le territoire de la Partie auquel elle a été livrée ou si elle y est retournée volontairement après l'avoir quitté ;

b) lorsque la Partie qui l'a extradé y consent, une demande sera présentée à cet effet accompagnée des pièces prévues à l'article 6 de la présente Convention et d'un procès-verbal judiciaire consignant les déclarations de l'extradé. Ce consentement sera donné lorsque l'infraction pour laquelle il est demandé entraîne elle-même l'obligation d'extrader aux termes de la présente Convention ;

c) lorsque la qualification légale donnée à l'infraction incriminée est modifiée au cours de la procédure, la personne extradée n'est poursuivie ou jugée que dans la mesure où les éléments constitutifs de la nouvelle qualification de l'infraction permettent son extradition.

Article 15

Décision et remise de la personne

1. La Partie requise doit communiquer dans les meilleurs délais à la Partie requérante sa décision sur l'extradition.

2. Tout rejet complet ou partiel de la demande doit être motivé et communiqué à la Partie requérante.

3. Si l'extradition est accordée, le lieu et la date de la remise de la personne réclamée, sont fixés d'un commun accord entre les Parties. Il est fait mention de la durée de la détention subie par la personne avant l'extradition.

4. Sous réserve du cas prévu au paragraphe 5 du présent article, si la personne réclamée n'a pas été reçue à la date fixée, elle pourra être mise en liberté

à l'expiration d'un délai de quinze (15) jours à compter de cette date et elle sera en tout cas mise en liberté à l'expiration d'un délai de trente (30) jours ; la Partie requise pourra refuser de l'extrader pour le même fait.

5. En cas de force majeure empêchant la remise ou la réception de la personne à extraditer, la Partie intéressée en informera l'autre Partie ; les deux Parties se mettront d'accord sur une nouvelle date de remise et les dispositions du paragraphe 4 du présent article seront applicables.

6. La Partie requérante informe la Partie requise sur les résultats des procédures pénales suivies contre la personne extradée. La Partie requérante transmet en outre, à la Partie requise, sur sa demande, une copie de la décision ayant acquis la force de la chose jugée.

Article 16

Réextradition vers un Etat tiers

La Partie vers laquelle la personne a été extradée, ne peut remettre cette personne à un Etat tiers sans l'accord de la Partie qui l'a extradée, sauf dans le cas prévu par l'article 14 paragraphe (a) de la présente Convention. La Partie requise peut demander certaines informations prévues par l'article 6 de la présente Convention.

Article 17

Transit

1. L'extradition par voie de transit à travers le territoire de l'une des Parties, d'une personne livrée par un Etat tiers à l'autre Partie, sera accordée sur demande adressée par voie diplomatique et accompagnée des documents nécessaires prouvant qu'il s'agit d'une infraction donnant lieu à extradition conformément aux dispositions de la présente Convention.

2. Dans le cas où la voie aérienne est utilisée, il est fait application des dispositions suivantes :

a) lorsqu'un atterrissage n'est pas prévu, la Partie requérante avertit l'Etat dont le territoire sera survolé et atteste de l'existence des pièces nécessaires prévues à l'article 6 de la présente Convention. En cas d'atterrissage forcé, cette notification produira les effets de la demande d'arrestation visée à l'article 9 de la présente Convention. La Partie requérante adressera, dans ce cas, une demande de transit dans les conditions prévues au paragraphe 1 du présent article ;

b) lorsqu'un atterrissage sera prévu, la Partie requérante adressera une demande de transit.

3. Lorsque l'autorisation de transit est donnée, les autorités compétentes des Parties se concertent sur les modalités, l'itinéraire et autres modalités de transit

Article 18

Frais d'extradition

1. La Partie requise assurera les frais de procédures découlant de la demande d'extradition et les frais occasionnés sur son territoire par la détention de personne réclamée.

2. Les frais de transport de la personne réclamée et de transit, à travers le territoire de la Partie requise sont supportés par la Partie requérante.

Article 19 *Autorités centrales*

1. Les autorités centrales sont désignées par les Parties :

a) pour l'Ukraine, l'autorité centrale est le Bureau du Procureur général (pour les demandes d'enquêtes préliminaires) ou le Ministère de la Justice (pour les demandes judiciaires) ;

b) pour la République du Sénégal, l'autorité centrale est le Ministère de la Justice.

2. Chaque Partie notifiera à l'autre tout changement de ses autorités centrales.

Article 20 *Echange d'informations*

Les autorités centrales des Parties doivent, sur demande de l'une d'elles, s'échanger les informations sur la législation interne en matière d'extradition.

Article 21 *Langues de communication*

Les demandes d'extradition et les documents à l'appui sont rédigés dans la langue de la Partie requérante accompagnés de la traduction dans la langue de la Partie requise ou dans la langue française.

Article 22 *Règlement des différends*

Tous les différends concernant l'application ou l'interprétation de la présente Convention sont réglés au moyen de consultation entre les deux Parties

Article 23 *Entrée en vigueur de la Convention*

1. La présente Convention sera ratifiée conformément à la législation en vigueur dans les deux Parties.

2. Elle entrera en vigueur trente (30) jours après l'échange des instruments de ratification.

3. Les demandes présentées en application de la présente Convention s'appliquent également aux infractions commises avant l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 24

Amendement et dénonciation de la Convention

1. Les Parties peuvent s'accorder en vue d'apporter des amendements à la présente Convention. Ceux-ci entrent en vigueur selon la procédure définie par l'article 23 ci-dessus.

2. La présente Convention demeurera en vigueur pour une période illimitée. Toutefois, chacune des Parties peut la dénoncer à tout moment. La dénonciation prendra effet six (6) mois après la date de notification par écrit à l'autre Partie de cette décision.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des Parties ont signé la présente Convention.

Fait à Dakar le « 12 » juin 2013 en deux exemplaires originaux en langues ukrainienne et française, les deux textes faisant également foi.

Pour l'Ukraine

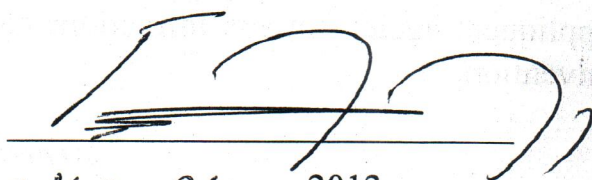
**Oleksandr Lavrynovych,
Ministre de la Justice**

Pour la République du Sénégal

**Aminata Touré,
Ministre de la Justice, Garde des
Sceaux**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

«26» 06 2013 року

О.М. Горащенко

Т.в.о. Директора

Договірно-правового департаменту

МЗС України

№ 72/14-612/1-2050 від «26» 06 2013 року.

Я, Коновалов В.В., начальник відділу спеціальних міжнародно-правових проблем Договірно-правового департаменту МЗС України, засвідчую вірність копії Договору між Україною та Республікою Сенегал про видачу правопорушників, вчиненого 17 червня 2013 року у м. Дакар, українською та французькою мовами.

Документ складається з 19 арк.

Підпис: _____

